

Luku 1

Vaikutukset

1

Välittömät seuraukset

1 – Mikä on itsemurhan ensimmäinen seuraus?

Hirvittävä vahvistus siitä, että itsemurhan tehneet eivät ei saavuttaneetkaan heidän tarkoittamaansa tavoitetta. He eivät kuolleet! Heitä ei pyyhitty pois elämästä. Itse asiassa he jatkoivat elämää, vaikkakin toisessa ulottuvuudessa, tuntien, kärsien ja kokien tuhat kertaa tuskallisempaa kidutusta. Se on traumaattinen ja pelottava tilanne.

2 – Ovatko heidän kärsimyksensä moraalisia?

Kyllä osittain. Silti on huomioitava toinenkin näkökanta, perispiritille¹ eli henkiselke keholle tapahtuvat vauriot. Apostoli Paavali määritteli tämän `taivaalliseksi kehoksi`, joka on myös aineesta tehty, mutta se on olennaisin keho ja toimii toisella värähtelytasolla. Kuten Allan Kardec määritteli: Se on hengen ilmenemismuoto sillä tasolla, jolla henki toimii, ja se on välittäjänä koko jälleensyntymän² ajan sielun ja fyysisen kehon välillä.

3 – Silloin kun näkevä meedio³ sanoo, että hän näkee määrätyn hengen, tunnistaako hän hengen sen henkisestä kehosta?

¹ Monien tutkimusalojen toteen näyttämä seikka on, että ihminen koostuu muustakin kuin meille kouriintuntuvasta materiaasta. Meissä on kolme olennaista osasta:

1) Sielu eli henki, joka on älyllinen tekijä ja joka asustaa ajatuksissamme sekä tahdossamme. Siihen ovat tallennettuna kokemuksemme että tunteemme ja se on maailmankaikkeuden älyllinen tekijä.

2) Henkeämme ympäröi perispirit eli henkinen kehomme, joka koostuu painottomista ja eteerisistä fluideista. Fluidit ovat hienojakoisia, normaalisti ihmisen silmälle näkymättömiä energioita. Perispirit toimii henkemme ensimmäisenä päällysteenä ja yhdistää sen kehoomme toimien hengen ja kehon välisenä yhteytenä ja välittäjänä. Perispiritin fluidit ovat hyvin alttiita muutoksille ja ne muokkaantuvat tekojemme, ajatuksiemme ja tunteidemme vaikutuksista. Fyysisen kehomme kuoleman jälkeen henkinen kehomme eli henkemme ja sen päällyste perispirit irtautuvat ruumiistamme ja jatkavat elämää toisella puolella eli henkimaailmassa. Perispiritimme on muuntuneena sen mukaisesti, millaiseksi olemme sen jättäneet elämämme aikaisten tekojemme, ajattelumme sekä tunteidemme kautta.

3) Fyysinen keho, joka toimii henkemme ja perispiritimme karkeajakoisena päällysteenä. Se on kuin vaate ihmisen päällä, joka kuluu ja joka tietyn ajan jälkeen menee käyttökelvottomasti riippuen siitä kohtelusta, jonka sille annamme. –Kh.

² Jälleensyntynyt on sama kuin ruumiillinen elämä, ruumiillisen elämän eläminen.

³ Näkevällä meediolla tarkoitetaan meedioita, joilla on kyky nähdä henkiä. Meedioiden Kirja, Allan Kardec, kohta 167. – Kh.

Juuri näin. Hengellä ei ole määrättyä ulkomuotoa, kuten aineella on. Se on `valoa`, joka säteilee. Joten voimme sanoa, että näkevä meedio näkee määrätyn hengen henkisessä kehossaan aivan samalla tavalla kuin me kykenemme tunnistamaan ihmisen hänen fyysisestä muodostaan.

4 – Mitä perispiritille tapahtuu itsemurhan jälkeen?

Vaikutus siihen on dramaattinen, koska se on ajatustemme ja tekojemme kanssa vuorovaikutuksessa oleva hienovarainen keho. Jos joku ampui minua ja kuolisin, saattaisin kokea jonkinlaista traumaa, mutta minulle ei jäisi sen enempiä vakavia perispirituaalisia vaurioita. Jos sen sijaan minä itse ampuisin itseni haluten omaa kuolemaani, silloin se vaikuttaisi perispiritini. Tällöin palaisin henkimaailmaan vamman kanssa, joka olisi vastaavanlainen kuin vahingoittunut alue fyysisessä kehossani. On hyvin yleistä, että näkevä meedio huomaa nämä henkisessä kehossa olevat itsemurhien vakavat vammat, jotka ovat joko terävän esineen, aseiden tai jonkun muun heidän käyttämänsä väkivaltaisen tavan aikaansaamia.

5 – Vaikuttaako mikä tahansa itsemurhatapa aina vastaavaan perispiritin alueeseen?

Kyllä, tuskalla, joka kestää kauan.

Nämä itsemurhaajat kertovat meille, että he tuntevat oman tuhoamisensa kauheat hetket, aivan kuin ne olisi tallennettu kaikkine yksityiskohtineen filmille, jolla tuota traagista tapahtumaa sitten esitetään lakkaamatta.

Kuvitelkaamme, että joku puukottaa itsensä. Erona on, että ollessaan jälleensyntyneenä tämä itsensä tuhoaminen loppuu fyysisen kehon kuolemaan. Kuitenkin henkisessä elämässä tapahtuma toistaa itseään heidän mielessään lakkaamatta, eikä itsemurhatapahtuma poistu koskaan.

6 – Sanokaamme, että henkilö ampuu itseään päähän...

Hän tuntee ampumisen äänen kaikuvana, luodin vaikutuksen sen tunkeutuessa kalloon ja sen, kuinka se repii aivoja. Näiden itsemurhaajien kertomusten mukaan se on sanoinkuvaamatonta tuskaa. Se muistuttaa teologisen mielikuvan helvetin liekkejä, jotka polttavat kuitenkin tuhoamatta heitä.

7 – Puhuaksemme liekeistä, mitä jos henkilö tappaa itsensä tulella ja tuhoaa kehonsa tällä tavalla?

Hänen tuntemuksensa ovat samanlaiset kuin sellaisen henkilön, joka on kärsinyt laajoista palovammoista. Hän kokee tuskallista kipua ja kestänyt levottomuutta.

Tilanne on äärettömän paljon epätoivoisempi ja pahempi kuin se alkuperäinen tilanne, josta hän ajattelemattomasti pakeni.

8 – Voimmeko ajatella nämä perispirituaaliset häiriöt jumalalliseksi rangaistukseksi?

Kuvitelkaamme poikaa, joka isänsä neuvoista huolimatta käyttää terävää veistä ja haavoittaa itseään leikkaamalla hermoaan. Kivut ja järkytykset, jotka hän kokee, eivät johdu siitä, että häntä olisi rangaistu isän aloitteesta. Hän kokee seuraukset ainoastaan omasta varomattomuudestaan. Tämä sama asia tapahtuu itsemurhassa. Tekijän kärsimykset liittyvät vain hänen oman epätoivonsa aikaansaannoksiin. Ne eivät muodostu taivaallisesta rangaistuksesta, vaan ovat ainoastaan seurauksia hänen maallisesta järjettömyydestä.